

'Waar de zee zingt het lied der oneindigheid'

door: Jan van Zijverden

De schoonheid van de Friese klifkust

Schoonheid is een relatief begrip. Dat bent u vast met mij eens. Maar de schoonheid van de Friese klifkust staat buiten kijf. Vooral over het uitzicht bij Mirns wordt al bijna tweehonderd jaar de loftrumpet gestoken. *'Maar hemel! Als 't heuvelpad en 't dennenwoud verdwijnen, maakt ons een betoverend toneel zeer opgetogen. Wat zien we aan onze voet en over 't koren verschijnen? Welk schouwspel zo vol pracht vertoont zich aan onze ogen? 't Zijn, schone Zuiderzee, uw witbeschuimde wateren, die, schromend leed te doen aan zo een oord, de kusten groeten, en met zacht en vreedzaam klateren op 't zandgruis breken dat zij voeren aan hun boord.'* Dat

schrijft Jacob van Lennep begin juni 1823 in zijn reisdagboek. Hij is diep getroffen door de schoonheid van Gaasterland als hij bij het verlaten van het Rijsterbos

plotseling op het Mirnserklif staat en over de Zuiderzee uitkijkt. Enkele jaren later is het de bekende Friese geschiedschrijver Wopke Eekhoff die Mirns en omgeving in zijn 'Handboekje voor reizenden' uit 1840 kwalificeert als *'een der schoonste plekjes van Gaasterland'*. Hij roemt vooral het *'verrassende gezigt op de Zuiderzee en de Noord-Hollandsche kust, op Warns, Stavoren,*

Molkwerum en verdere westelijke landen en wateren'. Ook de 'Gids voor Gaasterland' uit 1926 - uitgegeven door de Vereeniging voor 'Vreemdelingenverkeer en Natuurschoon' - windt er geen doekjes om: *'Zoo wandelend en koutend gaan we het Zeelaantje in. Plots ziet ge in de verte iets wits, de zilte zeelucht komt u tegemoet, één blijde verrassing is het, de zee! Weldra staat ge op het klif en strekt zich de eindeloze watervlakte voor u uit, trillend in het zonlicht, terwijl de zeewind golven doet het korenveld, dat hier zo weelig staat. Zeg nu of het Rijsterbosch met de zee er achter, niet één kostbaar bezit is, een bron van heerlijke genietingen.'* Anno 2019 is de schoonheid van Mirns en de Friese klifkust nog bijna onaangetast, maar dat had ook heel anders kunnen lopen ...

Donkere wolken boven Mirns

Rond 1960 wil P. Kooy, de eigenaar van 'Hotel Gaasterland', een hotel bouwen aan het zogenaamde 'Freuleleantsje' op het Mirnserklif. Na veel discussie blokkeren Gedeputeerde Staten van Friesland de bouw van het hotel, omdat het de openheid van het fraaie landschap aantast. Hetzelfde vergaat het projectontwikkelaar S. Holkema uit Hurdegaryp met zijn ambitieuze 'Plan Gaesterlân' uit 1971. Ter hoogte van de klokkenstoel wil hij een hotel met zwembad, een

motelrestaurant, een dertigtal bungalows, een camping, een sporthal met verschillende sportvelden, een trimbaan en natuurlijk parkeerplaatsen voor alle gasten realiseren. Aanvankelijk steunt de gemeenteraad van

Gaasterland het plan van de projectontwikkelaar. Maar naarmate de tijd vordert, neemt die steun af. De gemeenteraad vindt het plan uiteindelijk toch te grootschalig voor het kleine Mirns. De gemeente stuurt daarom aan op realisatie bij de 'Wyldemerk', waarna het plan een stille dood sterft. In 1988 is het opnieuw raak. Kees Kloosterman lanceert zijn 'Plan Haaks'. Hij wil een verbinding maken tussen het IJsselmeer en de Friese Meren, ter hoogte van de dijk tussen Mirns en Oudemirdum. Daarmee wil Kloosterman de watersport in het gebied een krachtige impuls geven. Het wordt nooit meer dan een plan. Begin jaren '90 wordt de buurt alweer opgeschud. Deze keer is het een plan van projectontwikkelaar H. Eshuis uit het Drentse Aalden dat de gemeenteraden bezighoudt. In de Séfonsterpolder wil hij een passantenjachthaven met 550 ligplaatsen aanleggen, met daaromheen 300 bungalows, een golfcours, een kanocentrum en een restaurant. De lokale bevolking maakte grote bezwaren tegen het plan, waarna de gemeenteraad zijn steun intrekt.

Het 'Plan Smals'

Zo is er sinds het bezoek van Jacob van Lennep in 1823 - afgezien van de veelbesproken verlichting op de windmolens bij Urk - uiteindelijk maar weinig veranderd in het mooie Mirns. Laten we hopen dat het 'Plan Smals' binnenkort ook aan het bovenstaande rijtje kan worden toegevoegd, zodat we met de onovertroffen 'Gids voor Gaasterland' uit 1926 kunnen blijven zeggen: *'Als ge straks genoeg hebt genoten en er over moet gaan denken terug te keeren, dan hoop ik, dat ge moe zijt van fietstocht, wandeling en zeelucht, zóó, dat ge geneigd zijt uit te roepen: 'Het is te veel voor één keer. Ik moet hier vaker naar toe'. Zoo is het en hoe dikwijls ge ook terugkomt, steeds biedt het bosch nieuwe gezichten, is de zee weer anders. En moet het niet aldus zijn, waar de stem van eeuwen ruischt door het woud en de zee zingt het lied der oneindigheid?'*

Meer weten?

- 'Om it Heech hinne; Een geschiedenis van de dorpen Bakuizen, Mirns en Rijs in de twintigste eeuw' (Histoarysk Wurkferbân Bakuizen, Murns & Riis, 2015).
- Jan van Zijverden, 'Rijs aan Zee' in: Historisch Tijdschrift Fryslân (juli/augustus 2014) p. 16-18.